

слѣдова тойзи помысль, и придаде хлѣба си на руцѣ-те момини, коя го сосъ желаніе пояде. Абіе ся яви че прія сили-те си и ся воздвигна. Любимъ полень сосъ радость понеже е спомогналъ ней въ едно таково време, на канися да ся врати у палата-та чувши великы гласове. Онъ виде Зелина въ руцѣ-те на трима мужіе кои я тегляха насилственно за да влѣзе въ оный домъ. Тогдалюбимъ ся оскорби понеже не имаше вече перваго сж звѣрскаго образа, кой бы му подалъ сила за да помогне Зел.; но понеже бѣше бесилмо кученце неможи да стори друго освенъ на ползе верху грабителите на мома-та, и тичаше слѣдъ нихъ, но они го отгониха сосъ свои-те ошканія. Но кученцето ся рѣши да не остави онова мѣсто догдѣ не види що ще да стане Зелина. Укори себеси за злощастія-та на тая красна мома. Увы! казуваше прогнѣванъ самъ противу кейни-те грабители: но негли и азъ не учинихъ тая злоба? и явно че ако не бы правда боговъ престагнала мое законопреступленіе совершилъ быхъ мое намѣреніе. Единъ мятежъ кой ся чу отъ верху глава-та му, пресѣче мыслы-те му, Виде че ся отвори единъ прозорець и ся за-